

[Ludvig Christensen.]

Københavns Kommune. Endvidere er man blevet af med alle de usolide Lejere, man havde før Krigen, alle dem, der ikke mødte prompte med deres Husleje; dem har Københavns Kommune. Derfor har Husejerne i Dag intet Lejetab. Alle disse Fordele lagt til de 155 giver i Virkeligheden et Tal for den Leje, som Husejerne nu faar i Forhold til før Krigen, paa mere end de 170, som Københavns Kommune lejer en ny Lejlighed ud til i Dag. Det, man fra Husejernes Side haaber paa, er at komme op paa en Forøgelse som den, der har fundet Sted ude i Provinsen; der ligger Prisniveauet paa 185—200. Disse 10 pCt., som man fra Husejernes Side ønsker hurtigst muligt at faa fat i, vil andrage en Skatteudskrivning paa den fattigste Del af Københavns Befolkning paa i alt en 14 Mill. Kr. om Aaret, saa det kan ikke undre, at vi har været lidt betænkelige ved bevidst at gaa med til at skabe Muligheder for en saadan Skatteudskrivning. Vi har ikke fundet, at Forholdene i Øjeblikket er i den Grad normale, at det vilde være rimeligt paa ny at gaa til at frigive Boliglovgivningen fuldstændig.

Dertil kommer forskelligt, som betyder, at vi paa Boliglovgivningens Omraade kan komme til at staa overfor betydelige Vanskeligheder. Foruden at Tilflytterbestemmelsen hæves, har vi de gamle Bydele, som maa rives ned. Vi har her i denne By mindst 4 000 gamle, jeg tør godt bruge Udtrykket svinske, Lejligheder, der snarest muligt bør rives ned og erstattes med nye og bedre. Vi skal have en Række gamle Ejendomme i Torvegade-Kvarteret, Holmensgade-Kvarteret og andre Steder revet ned for at kunne skaffe nye, gode Færdelsaarer, og det er et Arbejde, der skal gøres i en meget nær Fremtid. Der bliver der en hel Del Mennesker, som er vant til at bo i gamle, daarlige Lejligheder til en relativ høj Leje, men dog for en lavere Pris, end der maa betales for nye Boliger, fordi det er inde i Baggaarde, de bor, under uhyggelige Forhold. Dem maa vi skaffe Lejligheder til. Det kræver alt sammen sin Tid. Derfor forekommer det mig rimeligt, at Rigsdagen ved Behandlingen af disse Forhold tager Hensyn til, hvad Flertallet i Københavns Kommune, som dog har Ansvaret, mener om disse Ting, og man har i den Udtalelse, der er tilsendt Mini-

steriet, netop peget paa, at Tiden ikke er en saadan, at det vil være rimeligt at ophæve Boliglovgivningen, men at der bør gives en helst varig Boliglovgivning eller i alt Fald, hvis vi ikke kan opnaa det, den længst mulige, lempelige Afvikling af de Forhold, der her er Tale om.

Jeg vil gerne i Anledning af en Bemærkning af den ærede Ordfører for Venstre om, at selve det Statistiske Kontor i København havde den Opfattelse, at Huslejeogvningen meget godt kunde afvikles, have Lov til at sige, at jeg under Forhandlingerne i Kommunalbestyrelsen har paatalt den Maade, hvorpaa denne Betænkning fra Statistisk Kontor er blevet til. Jeg har udtrykt det saadan, at det vil være højeste Grad uheldigt, hvis man skal ind paa at benytte Stadens officielle statistiske Kontor til at udarbejde politiske Udtalelser til Støtte for den Magistratsafdeling, hvorunder Kontoret sorterer. Det er nemlig en politisk Udtalelse, ikke en sagligt underbygget Fremstilling, der er kommet fra Statistisk Kontor. De Betragtninger, Kontoret anstiller, er ikke underbygget med de Tal, der findes i Hæftet. Det har jeg paatalt andetsteds, og da man nu her vil bruge denne Skrivelse som Støtte for den Opfattelse, at vi skulde kunne undvære en Boliglov, vil jeg gerne protestere imod, at man tager denne Betænkning til Indtægt herfor.

Paastanden om, at der vil ske en meget stærk Forøgelse af Beskæftigelsen, har vi hørt saa overordentlig meget om. Jeg tror, den overdrives i høj Grad. Jeg tror, det gaar med den ligesom med Paastanden om, at Boliglovgivningen standsede alt Boligbyggeri. Vi har heldigvis statistisk Materiale nok til at bevise, at det har Boliglovgivningen i alt Fald ikke gjort. (*Stensballe*: Saa kom med det!). Vi har her i København bygget 51 000 Lejligheder; der er for Øjeblikket eller pr. 1. November 1930, da vi sidst fik Tallet frem, 5 220 Lejligheder under Opførelse i København, og i en lang Aarrække er der nu bygget ganske overordentlig meget her, saa der findes intet virkeligt Bevis for, at man kunde faa en særdele stærkt forøget Beskæftigelse ved at ophæve Huslejeogvningen. Erfaringerne fra Provinsen har jeg ogsaa hørt adskilligt om. Jeg tror, at Erfaringerne fra Provinsen bl. a. for Handelsstanden i Odense har været over-